

2:a söndagen efter påsk

Predikan 2025-05-04

Kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige.

Dagens ämne: *Herren vår herde.*

Epistel: 1 Petr. 2:21–25. *I den gode herdens fotspår.*

Evangelium: Joh. 10:11–16. *Den gode herden.*

I Guds, Faderns + och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön. Käre himmelske Fader! Vi tackar dig för att du i denna livets öken där vi har gått vilse som får låter din Son komma till oss som den gode herden. Vi tackar dig för att du genom din Ande leder oss rätt genom ordet och sakramenten in din sanna kyrka. Bevara oss alltid i denna tro så att vi en gång får komma in i den eviga saligheten. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext 2:a årg.: Matt. 9:36–38. *Får utan herde.*

36 När Jesus såg folkskarorna förbarmade han sig över dem, för de var härjade och hjälplösa som får utan herde. 37 Och han sade till sina lärjungar: ”Skörden är stor men arbetarna är få. Be därför skördens Herre att han skickar ut arbetare till sin skörd.”

Denna söndags ämne är ”Herren vår herde”. I predikotexten ser vi först stora folkskaror som är härjade och hjälplösa. Sådan är situationen i hela världen. Där råder på många håll krig, naturkatastrofer och kriminalitet. Många länder utövar ett hemskt förtryck över sina invånare. Droger säljs och missbrukas över hela världen. Många människor lever som flyktingar och motsättningarna mellan dem och de länder de har flytt till hårdnar. Allt detta och mycket mer sådant är den världsliga, jordiska nöden som plötsligt kan drabba vem som helst. Det är en följd av syndafallet. ”*Hela världen är i den ondes våld*” säger Skriften (1 Joh. 5:19).

Men till den yttre nöden kommer så den inre nöden. Hela människosläktet har genom syndafallet tappat kontakten med Gud. Detta tar sig uttryck i en andlig vilshenhet. Många dövar sitt samvete genom att skjuta bort alla tankar om Gud och himlen. De är så upptagna med vardagslivets alla problem att sådana tankar slås bort. ”Jag är inte religiös” säger många, och så har man placerat alla tankar på Gud och religionen i ett säkert fack som man menar bara är till för vissa konstiga människor som sysslar med vidskepelse och liknande. Vår tid har också en stark motvilja mot religioner som gör anspråk på att ha hela sanningen. Nej, man vill i så fall välja och vraka och bara ta det som passar en själv. Det märkliga är att samma människor ändå kan fångas av den intensiva propaganda som idag bedrivs på nätet från alla möjliga håll. Istället för att lyssna på prästen i kyrkan lyssnar man på s.k. influencers och väljer ut kanaler som kommer med absurda teorier och rena hatbudskap. Bakom denna fasad som nutidsmänniskan har byggt upp, finns ofta en stor andlig nöd.

Detta förvärras också av det stora avfallet från biblisk kristendom inom majoriteten av kyrkor och samfund. Istället för att Bibelns lära predikas rent och klart har man anpassat sig till vad dagens människor helst vill höra. Präster och predikanter utbildas vid statliga religionsvetenskapliga fakulteter som redan för över hundra år sedan kapitulerade för den s.k. liberalteologin. Så har det stora avfallet från tron och kristendomen gått fram som en stormvind över de tidigare kristna länderna. Till

exempel förbjöds Luthers lilla katekes i skolorna i vårt land för mer än hundra år sedan och ett halvsekel senare var kristendomsämnet ändrat till en utslätad, obligatorisk religionsundervisning. När denna urvattning skett kom också etik och moral att förändras kraftigt bort från tio Guds bud och den naturliga lagen.

Ändå verkar Gud mitt i allt detta virrvarr. Luther säger att Gud låter evangelium komma som ett moln med ett friskt vårregn då jorden vattnas och växtligheten frodas. Men sedan drar molnet vidare och torra uppstår. När evangeliets moln kommer över en trakt eller över ett helt folk uppstår en andlig blomstring. Goda herdar kallas till predikoämbetet och Guds ord förkunnas rent och klart. Sakramenten förvaltas noga och väl. Så kommer många människor till tro och får efter döden en salig uppståndelse och evigt liv. Men när evangelium har predikats en tid drar molnet vidare till andra platser. Då kommer den andliga vilsenheten och förvirringen, som vi i vår tid upplever så starkt i våra västländer där tidigare kristendomen blomstrade. Nu har där istället blivit en andlig öken.

Så har det varit genom hela kyrkohistorien. Men när folkskarorna är uppgivna som vilsegångna får kommer Kristus som den gode herden. Goda kyrkor och församlingar bildas på nytt endast genom ordets makt och kraft. Detta skall vara vår tröst idag. När vi ser på synden, ondskan, avfallet och människors andliga förvirring är det som en tröstlös öken. Men så kommer Kristus till de förlorade fåren. Vår text säger: *”När Jesus såg folkskarorna förbarmade han sig över dem, för de var härjade och hjälplösa som får utan herde”* (v. 36). Detta sker överallt där Gud kommer med sitt evangelium. Den människa som av lagen är förkrossad och inte vet hur hon skall kunna få förlåtelse för alla synder hon har begått – och för allt hon har försummat – är som ett härjat och hjälplöst får. Den människan känner Guds vrede i samvetet och fruktar för döden och helvetet. Men detta är bara Guds förberedande verk.

I sin nåd kommer han sedan som den gode Herden med budskapet: Alla dina synder är förlåtna. Jesaja säger: *”Om än era synder är blodröda ska de bli snövita, om än de är röda som scharlakan ska de bli vita som ull”* (Jes. 1:18). Jesus kommer till oss i ordet och sakramenten och försäkrar oss om att hans död och uppståndelse har skett för vår och hela världens skull. Han säger: *”Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör”* (Joh. 11:25). Han säger också: *”Den som kommer till mig ska aldrig hungra, och den som tror på mig ska aldrig någonsin törsta”* (Joh. 6:35). Jesus är verkligen en god herde. Så som han dog för oss av sin nåd och kärlek vill han också ta hand om oss varje dag och hela livet i sin kyrka. Han säger: *”Den som kommer till mig ska jag aldrig visa bort”* (Joh. 6:37).

När Jesus som den gode herden har kommit säger han också: *”Skörden är stor men arbetarna är få. Be därför skördens Herre att han skickar ut arbetare till sin skörd.”* (v. 37f). Gud vill att fårhjorden skall växa till, precis som det är när lammen föds och flocken blir större. Den kristna kyrkan är Guds fårhjord. Men kyrkan hotas av vargar som kommer och vill döda fåren. Detta är Jesu bild av de falska lärarna som förkunnar så att kyrkans medlemmar blir vilseförda. Det börjar ofta med små, till synes obetydliga villolärer, men sedan blir det som en cancer som växer och växer till hela kroppen blir förstörd. För att detta inte ska ske är det Guds vilja att kyrkan ska kalla herdar och lärare. De ska förkunna Guds ord rent och klart och värna hjorden mot vargarna som hotar. Därför ska en rätt lärare både undervisa troget i vad Bibeln lär men också

avslöja och bestraffa villolärarna och se till att de inte får tillfälle att komma med sina lögnar i Kristi kyrka. Därför ska vi göra som Jesus säger här: *”Be skördens Herre att han skickar ut arbetare till sin skörd”* (v. 38).

De rätta arbetarna kommer alltid att vara få i jämförelse med villolärarna. Därför är det så viktigt att alla kristna ropar till Herren om att han ska sända rätta herdar och lärare som talar och predikar så att det är den gode herdens röst vi hör. Till detta ämbete kan man inte kalla vem som helst. *”En församlingsledare (biskop, präst) måste vara oklanderlig, en enda kvinnas man, nykter, förståndig, aktad, gästfri och en god lärare”* skriver aposteln (1 Tim. 3:2). Vidare: *”Församlingsledaren ska som Guds förvaltare vara fläckfri. Han får inte vara självgod, inte häftig, inte missbruka vin, inte vara våldsam eller girig, utan gästfri, godhjärtad, förståndig, hederlig, gudfruktig och behärskad. Han ska hålla sig till lärans tillförlitliga ord, så att han både kan uppmuntra med sund undervisning och tillrättavisa motståndarna”* (Tit. 1:7–9).

Om sådana herdar skall vi bedja till skördens Herre. Så har han också lovat att höra våra böner och i sin nåd vara med oss och leda oss genom sitt ord och sin Ande idag och alla dagar. Amen.

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans Helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.